

[Svend Jakobsen.]

6 1/2 pct. for dem, som ønsker at foretage modernisering eller genopretning af deres ejendomme, ikke skulle betyde, at en lang række udlejere vil benytte denne mulighed for at få deres ejendom rettet op. Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at udlejernes formål med at eje ejendommene er at tjene penge, men jeg tror også, de fleste udlejere er opmærksom på, at en forudsætning for, at de også på lidt længere sigt kan tjene penge på at leje boliger ud, er, at de holder deres ejendomme i en rimelig standard. Jeg tror derfor fortsat på, at dette lovforslag opfylder begge sine formål, både det formål, der lå i en bedre lejerbeskyttelse, og det formål, der lå i en stærkere moderniseringsaktivitet, og dermed tror jeg altså også på, at loven fortsat vil være af ganske stor betydning for beskæftigelsen i byggebranchen.

Jeg skal slutte disse bemærkninger med at give tilslutning til lovforslagets videre behandling fra socialdemokratiet.

Clara Munck: Det drejer sig jo her om anden behandling af to lovforslag, der for så vidt har haft samme sigte, men som er fremsat hver for sig og nu bliver sammenarbejdet. Jeg nævner det kun, fordi det ene lovforslag er fra december, det andet fra marts, og ikke mindst hr. Svend Jakobsen har jo understreget, at det var lovforslag, det havde at få igennem.

Jeg erkender også, at vi under udvalgsbehandlingen af disse to lovforslag absolut har fået forbedringer. Hr. Svend Jakobsen har jo redegjort for, hvad der ligger i ændringsforslagene. Jeg kan sige for mit vedkommende, at den tilfredshed, vi udtrykker fra den konservative folketingsgruppes side, simpelt hen er resultatet af udvalgsbehandlingen eller af ministerens overvejelser, idet ministeren jo uden nogen særlig begrundelse nu kommer og foreslår, hvad vi havde ønsket, at når der sættes noget virkelig positivt ind på den gamle ejendommassens forbedring, så må man prøve at fremme interessen, og det mente vi altså ikke man

gjorde ved at kræve, at ejeren skulle give afkald på en velerhvervet rettighed. Nu har ministeren altså selv foreslået, at bortfald af tidligere gennemført genudlejningsforhøjelse ikke længere skal være en betingelse.

Ministeren har også redegjort for de foreslåede ændringer, hvorefter man er forpligtet til at tilbyde lejlighed; de findes også rimelige ud fra vore betragtninger, og derfor er vi altså kommet så langt, at vi ikke vil stemme imod ændringsforslagene, fordi de betyder forbedring.

Men vi kan altså ikke stemme for selve lovforslagene. Vi mener nemlig, der er et par meget væsentlige mangler, som vi også har peget på ved første behandling. Den første mangel er, at ministeren opretholder sin i lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede ændring, hvor han simpelt hen pålægger huslejenævnene at tilsidesætte egen vurderingsevne, hvis et flertal af lejere i en bebyggelse modsætter sig modernisering; man fastholder den regel, at så kan moderniseringen udskydes i op til 5 år. Vi finder det helt forståeligt, at mange lejere i de ældre ejendomme ikke ønsker en gennemgribende modernisering. Mange af dem er selv ældre, og de regner vel med, at husene står i deres tid, men hvis man virkelig har vurderet ejendommen sådan, at det betaler sig at investere så store beløb, der skal til i dag til reelle forbedringer, finder vi det ikke rimeligt, navnlig ikke, når lejerne kan få tilbudt anden lejlighed, at det er dem, der afgør, om boligmassen skal vedligeholdes og forbedres. Dét er jeg altså lidt skuffet over, at ministeren ikke har fulgt sine to ændringsforslag op. Vi har drøftet spørgsmålet i samråd med ministeren, og ministeren sagde udtrykkelig dér, at han ville stå åben over for en ændring netop under henvisning til, at vi var enige om tilbudspligten for nye lejligheder, men denne ændring kom ikke.

Det andet område, hvor vi heller ikke kan følge ministeren, og som også er en grund til, at vi ikke kan stemme for lovforslaget, er, at ministeren har fastholdt sin bestemmelse om, at lejeforhøjelsen kan udgøre 6 1/2